

چرا عشق به امام حسین(ع) ما را غرق در نور ایمان و تقوا نکرده است؟ + صوت

به گفته مفسر برجسته قرآن، از یک طرف به امام حسین(ع) جذب می‌شویم از ۱۰ راه دیگر با شیطان انس می‌گیریم و شیطان را به خودمان نزدیک می‌کنیم و به همین دلیل غرق در نور ایمان نمی‌شویم.

به گفته مفسر برجسته قرآن، از یک طرف به امام حسین(ع) جذب می‌شویم از ۱۰ راه دیگر با شیطان انس می‌گیریم و شیطان را به خودمان نزدیک می‌کنیم و به همین دلیل غرق در نور ایمان نمی‌شویم.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله سیدمحمد ضیاء آبادی، مفسر قرآن کریم در جلسه تفسیر خود با بیان ماه شعبان تنها ماهی است که میان ماه‌های سال روز شهادت در آن نیست، همه این ماه ایام ولادت است، گفت: شما مردمی هستید که خدا را قبول دارید و خواهان لقای رب العالمین هستید. هدف این است.

وی افزود: کسی که ایمان به الله دارد بداند که باید اسوه داشته باشد. او پیغمبر است، او آمده است و برنامه آورده است. نماز در میان اعمال ما عمل همگانی است. این نمازی که در شبانه‌روز برای آن می‌ایستیم و دعای خاصی که در نماز داریم این است: «اهدنا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ» (6) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (7)، «خدا یا من به درب خانه‌ات آمده‌ام و می‌خواهم که من را به راه راست هدایت کنی».

این مفسر قرآن عنوان کرد: از خدا بخواهیم راه مستقیمی که ما را به مقصد می‌رساند نشان دهد. تفسیر این آیه در آیه 69 سوره نسا آمده است: «وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا»، آیه نشان می‌دهد که بندگان خوب خدا، اطاعت‌کاران و «أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ» از نبیین، صدیقین، شهدا و صالحین هستند.

آیت‌الله ضیاءآبادی عنوان کرد: آیه می‌فرماید اگر می‌خواهی به راه مستقیم بروی باید مطیع خدا باشی. ضعف ما غالباً در همین اطاعت است. به برنامه خدا عمل کنید. دنبال هوای نفسیم، ببینیم خدا چه می‌خواهد. در جوانی باید پایه را محکم کنی، از همین جوانی بنده خوب خدا باشید.

در مقام عمل گرفتاری داریم

وی افزود: ای کسانی که ادعای ایمان می‌کنید، بندگی کنید و تابع باشید. الفاظ زیاد است اما در مقام عمل گرفتاری داریم. خداوند می‌فرماید: «أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ»، (یس/60). ای آدم‌زاده‌ها با من عهد بسته‌اید که بنده من باشید. ای مردم من را که خالق تو هستم عبادت کنید. من رب شما هستم. بنده باشید.

این مفسر قرآن اظهار کرد: در مضمون زیارت حضرت ابوالفضل(ع) نمی‌گوییم که چون پسر حضرت علی(ع) و برادر امام حسین(ع) هستی به زیارت آمده‌ایم بلکه می‌گوییم چون «عبد صالح» هستی، مطیع خدا، رسول(ص) و امیرالمؤمنین(ع) و امام حسن(ع) و امام حسین(ع) بودی. قرآن می‌خوانیم و تدبر نمی‌کنیم، زیارت می‌خوانیم و معنایش را نمی‌فهمیم.

وی گفت: پسر پیغمبر(ص) و سید بودن و از سادات تقوی، حسنی، حسینی، علوی و ... بودن به درد آدم نمی‌خورد، باید عبد صالح و بنده مطیع باشیم. از همسر کسی به آدم نزدیک تر نیست؛ اما همسر لوط پیغمبر هم جهنمی شد. پسر نوح جهنمی شد، خداوند فرمود: «لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ»، (هود/46). ابولهب هم عموی پیغمبر بود که جهنمی شد.

آیت‌الله ضیاءآبادی در محبت امام حسین(ع) شک نداریم، عنوان کرد: این همه اطعام دادن و ... محبت به امام حسین(ع) است. اینکه می‌گویند مردم برای این بر امام حسین(ع) گریه می‌کنند که وارد بهشت شوند حرف بی‌منطقی است؛ مگر می‌شود مردم را برای کاخ و بوستان و ... گریانید.

وی اظهار کرد: 1400 سال پیش، حسین(ع) به شهادت رسیده است و بعد از 1400 سال که می‌گویی «یا حسین» دل‌ها فرو می‌ریزد و چشم‌ها اشک‌آلود می‌شود؛ پس معلوم می‌شود که علاقه و محبت است. امام حسین(ع) در دل‌های مردم با ایمان محبت پنهانی دارد. اگر این ایمان و ارتباط با امام حسین(ع) اگر واقعیت داشته باشد دل‌های مرده را زنده می‌کند و تمام ما را غرق در نور ایمان و تقوا می‌کند.

آیت‌الله ضیاء‌آبادی گفت: چرا عشق به امام حسین(ع) ما را غرق در نور ایمان و تقوا نکرده است؛ معلوم است که ما خنثی می‌کنیم. آن را از اثر می‌اندازیم. از یک طرف به امام حسین(ع) جذب می‌شویم از 10 راه دیگر با شیطان انس می‌گیریم و شیطان را به خودمان نزدیک می‌کنیم.

وی ضمن تصریح این مطلب که فهمیده‌ایم که امام حسین(ع)، امام است و در اعتقاد خوب هستیم، گفت: اما باورمان نشده است که اگر با امام حسین(ع) مخالفت کردیم جهنمی می‌شویم. به سمت خیر می‌روی اما به شرطی که واعظ درونی داشته باشی. اگر در درون خودت واعظ نداشته باشی، واعظ بیرونی کاری نمی‌کند. چشمه باید از درون بجوشد. درختی که در آفتاب است و گاهی چند قطره آب بر آن پاشیده می‌شود سبز و خرم نخواهد شد.

آیت‌الله ضیاء‌آبادی عنوان کرد: اگر برای ما ملکه شد و برای امانت، عفت و صداقت و ... مثل آدم تشنه باشیم و همانطور که از عقرب می‌ترسیم از رذایل بترسیم، درست می‌شویم. عملاً مجذوب فضایل نشده‌ایم. چون این گونه نشده‌ایم کمبود داریم. روز عاشورا حضرت ابوالفضل(ع) مطیع بود و فریاد می‌زد به خدا قسم دست من را قطع کنید از دینم دست بر نمی‌دارم.

آن دستی که دو امام آن را بوسیده‌اند، باید هم باب‌الحوائج باشد

وی گفت: آن کسی که کنار آب روان برای خدا، جان بدهد، برای او نهرهای علم و حکمت از جانش می‌جوشد. او تشنه‌ها را سیراب می‌کند. آن دستی که برای خدا از بدن جدا شد، باب‌الحوائج و حلال مشکلات می‌شود. روز ولادت حضرت ابوالفضل(ع)، امام علی(ع) دست او را بوسید. روز شهادتش هم که دستش قطع شد، امام حسین(ع) با دیده گریان آن را بوسید. آن دستی که دو امام آن را بوسیده باشند باید هم باب‌الحوائج باشد. خدایا همه ما را با دین آشناتر و توبه ما را قبول کن.

لطفاً صبر کنید ...